

ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ**Κείμενο****Σεξισμός: Το άλλο όνομα του ρατσισμού**

Ο σεξισμός, η διάκριση δηλαδή ενός ατόμου ή μιας ομάδας ατόμων λόγω φύλου, είναι η πιο διαδεδομένη και κοινότοπη μορφή ρατσισμού. Ο ρατσισμός, του οποίου η παρουσία τα τελευταία χρόνια γίνεται όλο και πιο τραγικά αισθητή, έχει καταδικαστεί από την παγκόσμια κοινότητα. Ο σεξισμός, αντίθετα, έχει σχεδόν αποσιωπηθεί. Θεωρήθηκε, και θεωρείται ακόμη από πολλούς, φυσική κατάσταση. Έγινε κοινωνικά αποδεκτός και, μάλιστα, κατά καιρούς εμφανίστηκαν διάφορες «επιστημονικές» θεωρίες που ερμήνευαν, αιτιολογούσαν, αλλά και επιβεβαίωναν το φαινόμενο.

Οι παράγοντες που καθόρισαν ιστορικά το γυναικείο φύλο είναι η ικανότητα της αναπαραγωγής και ο καταμερισμός της εργασίας κατά φύλο στον ιδιωτικό και το δημόσιο χώρο και, κατά συνέπεια, το διαφορετικά δομημένο κοινωνικό καθεστώς. Και αν ο πρώτος είναι σταθερός και αμετάβλητος, ο δεύτερος είναι και τροποποιήσιμος και ανατρέψιμος.

Η αναπαραγωγική ικανότητα των γυναικών - βιολογικό χαρακτηριστικό - συνειδητά ταυτίστηκε με την αποκλειστικότητα της υποχρέωσής τους να μεγαλώνουν και να φροντίζουν τα παιδιά, που όμως γεννιούνται και από τα δύο φύλα. Η γυναίκα θεωρήθηκε «αναντικατάστατη ΜΗΤΕΡΑ». Ο ανδρισμός ουδέποτε σήμαινε πατέρα ή σύζυγο, αλλά ταυτίστηκε με τη δύναμη, την εξουσία, την επιθετικότητα. Η βιολογική διαφορά ανάμεσα στα δύο φύλα μετατράπηκε σε κοινωνική ανισότητα σε βάρος του ενός. Οι χώροι και οι αρμοδιότητες μοιράστηκαν, επιβλήθηκαν και εκ των υστέρων θεωρήθηκε ότι αυτός ο καταμερισμός οφείλεται στη «φύση» των γυναικών και των ανδρών.

Το βασικό στοιχείο του ρατσισμού, ότι δηλαδή η διαφορετικότητα θεωρείται μειονέκτημα, ισχύει και για το σεξισμό. Τα δύο φύλα υπάρχουν, είναι ίσα, αλλά όχι όμοια. Η ισότητα ή η χειραφέτηση των γυναικών δεν μπορεί να ταυτίζεται με τον εξανδρισμό τους. Δεν μπορεί να μετατρέπεται σε μια απώλεια σπουδαίων τμημάτων του εαυτού τους. Η διαφορά δεν είναι δυνατό να

εκλαμβάνεται ως φτώχεια και μειονέκτημα, αλλά ως επιπλέον πλούτος στην ανθρώπινη ιστορία και τον πολιτισμό.

Στόχος του φεμινιστικού κινήματος ήταν και είναι η απελευθέρωση των γυναικών. Όπου η ισότητα ουσιαστικοποιείται μέσα από την ελευθερία και όχι από την ταύτιση των ανθρώπων, δηλαδή των γυναικών με τους άνδρες. Άλλωστε η δημοκρατία δεν ολοκληρώνεται ποτέ με τη μονομερή αναγνώριση ορισμένων πολιτών, αλλά με την ουσιαστική ισχύ των δικαιωμάτων σε όλους, παράλληλα με το σεβασμό στην αξία και την προσωπικότητά τους. Η αξία, η αξιοπρέπεια, ο σεβασμός της προσωπικότητας του ανθρώπου και η παροχή κάθε δυνατότητας και ευκαιρίας για την ελεύθερη ανάπτυξή του, δεν αρκεί να προστατεύονται με κάποια άρθρα στο σύνταγμα και να προβάλλονται στις διακηρύξεις των διεθνών οργανισμών. Πρέπει να μετατραπούν σε καθημερινή πρακτική και, κυρίως, να διαμορφώσουν μια συνείδηση ισότητας και απελευθέρωσης ανάμεσα στα δύο φύλα.

Ζώγια Χρονάκη

Διασκευασμένο κείμενο από τον ημερήσιο τύπο

Ερωτήσεις

A.

1. Σε κάθε μία από τις διατυπώσεις που ακολουθούν να δώσετε τον χαρακτηρισμό «Σωστό» ή «Λάθος», ανάλογα με το αν αποδίδουν το νόημα του κειμένου σωστά ή όχι. Να αιτιολογήσετε την απάντησή σας με συγκεκριμένη αναφορά στο κείμενο.
 - α) Ο σεξισμός είναι μια μορφή ρατσισμού.
 - β) Ο σεξισμός έχει καταδικαστεί από την παγκόσμια κοινότητα.
 - γ) Η αναπαραγωγική ικανότητα της γυναίκας της εξασφαλίζει κοινωνική ισότητα.
 - δ) Η ισότητα των δύο φύλων δεν σημαίνει και ομοιότητά τους.
 - ε) Οι νομοθετικές ρυθμίσεις δεν αρκούν για την συνείδηση της ισότητας ανάμεσα στα δύο φύλα.

2. Στην τάξη, διερευνάτε τη σχέση ρατσισμού και σεξισμού. Στο πλαίσιο της συζήτησης, παρουσιάζετε περιληπτικά τις απόψεις της συγγραφέως (σε 50-60 λέξεις) σχετικά με τη σχέση αυτή αλλά και σχετικά με το πώς οι επιδιώξεις του φεμινιστικού κινήματος σχετίζονται με τη δημοκρατία, όπως αναπτύσσονται στις παραγράφους 4 και 5 του άρθρου.